

Σερρών Θεολόγος: «Η άρνηση του Θεού προετοιμάζει τον όλεθρο του ανθρώπου»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Στον παλαιόφατο ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Χιονοχωρίου, στις πλαγιές του Μενοικίου Όρους, όπου υπάρχει και το αρχαίο σπηλαιώδες ασκητήριο του 13ου μ.Χ. αιώνας του πρώτου κτίτορος της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών, Επισκόπου Εζεβών Ιωαννικίου, ιερούργησε, σήμερα Κυριακή 5 Ιουλίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος.

Ο Σεβασμιώτατος, εμπνεόμενος από το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα της θεραπείας των δαιμονιζομένων, από τον Κύριο Ιησού Χριστό, στην πόλη των Γεργεσηνών (Μτθ. η' 28 - θ' 1), απηύθυνε λόγους επιστηρικτούς προς το φιλευσεβές πλήρωμα της Εκκλησίας, σημειώνοντας μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Πράγματι, απορία και οδυνηρή έκπληξη προκαλεί η αχάριστος και αγνώμων συμπεριφορά των Γεργεσηνών της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής. Η αποστασία από το θέλημα του Θεού των κατοίκων της περιοχής εκείνης έδωσε δικαίωμα στον μισάνθρωπο διάβολο να έλθει στην ζωή τους. Η διάπραξη της αμαρτίας και κυρίως η αμετανοησία ανοίγει κερκόπορτες στην ανθρώπινη ύπαρξη, έτσι ώστε να εισέλθει ο αντίδικος δαίμονας, ως “λέων ώρυόμενος” (Α΄ Πέτρου 5,8), καταστρέφοντας ό,τι καλό και αγαθό υπάρχει.

Όμως, ο Δεσπότης Χριστός μας έδωσε πανοπλία δυνατή, ασφάλεια στην ζωή μας, να μην φοβούμεθα σε στιγμές πειρασμού τα σκοτεινά έργα του πονηρού. Εκείνοι οι οποίοι αγαπούν τον Σωτήρα Χριστό έχουν και την προστασία Του, όσοι όμως Τον εγκαταλείπουν με την απιστία, την αποστασία, ζώντας μία ζωή παραδομένη σε πάθη και λάθη, μία ζωή, που δεν αποπνέει το άρωμα του ουρανού και δεν στολίζεται από την μεγάλη αρετή της μετανοίας, δημιουργούν ρωγμές και αφορμές στην ζωή τους, να εισελάσει ο διάβολος, καθιστώντας τους εαυτούς τους αθύρματα, τα οποία με περισσή ευχαρίστηση κατασπαράσσει.

Ευρισκόμενος ο Κύριος της δόξης μπροστά στο φρικτό αυτό θέαμα, στην τραγικότητα των δαιμονιζομένων ανθρώπων της περικοπής, έπραξε το αυτονόητο για Εκείνον. Ως η σεσαρκωμένη Αγάπη, η παναγάπη, ελευθέρωσε τους δυστυχείς εκείνους ανθρώπους, από την απαραμύθητη σκλαβιά στον δαίμονα και τους απέδωσε στην κοινωνία και την οικογένειά τους υγιαίνοντας και απηλλαγμένους από την τυραννία του διαβόλου.

Θα ανέμενε, λοιπόν κανείς, ότι οι ευεργετηθέντες και οι οικείοι τους, θα έσπευδαν να εκφράσουν, με κάθε τρόπο, την ευγνωμοσύνη τους προς τον ελευθερωτή Χριστό. Εκείνοι όμως τι έπραξαν; Εζήτησαν από τον μεγάλο ευεργέτη Κύριο να αναχωρήσει από τον τόπο εκείνο. Γιατί; Διότι και μόνη η παρουσία Του ήταν έλεγχος για την απιστία τους, που απογεννά σκλαβιά, δυστυχία, θάνατο».

Σε συνάφεια του λόγου του, ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από τον πάντοτε επίκαιρο λόγο του Προφ. Ηλιού, όπως αυτός είναι αποθησαυρισμένος στο παλαιοδιαθηκικό ανάγνωσμα: «Έως πότε ύμεις χωλανεΐτε επ’ άμφοτέραις ταΐς ίγνύαις; εΐ έστι Κύριος ό Θεός, πορεύεσθε όπίσω αύτοϋ· εΐ δέ ό Βάαλ, πορεύεσθε όπίσω αύτοϋ» (Βασ. Γ΄ 18,21).

«Και στην αποκαλυπτική όντως εποχή μας, είπε ο Σεβασμιώτατος, όπως και στις ημέρες των ασεβεστάτων Γεργεσηνών, που είχαν κυριολεκτικά παραδοθεί στην φιλοχρηματία και στην λατρεία των ψυχοφθόρων παθών, πολλά μεταβάλλονται, πολλά ωφέλιμα και αναγκαία επιχειρείται να τεθούν στην άκρη, ως παρωχημένα

και μη αναγκαία πλέον. Αυτά, που μέχρι εχθές εθεωρούντο θεμελιώδη, ωφέλιμα, αναγκαία, δεδομένα και αυτονόητα στην ζωή των ανθρώπων, σήμερα απαξιώνονται, υπονομεύονται, περιθωριοποιούνται. Ο Σωτήρας του κόσμου, Ιησούς Χριστός, είναι επικίνδυνος και δύσχρηστος για μία μεγάλη πλειονοψηφία σημερινών ανθρώπων. Δυστυχώς και στην Πατρίδα μας πλέον και πολύ περισσότερο στην χρεωκοπημένη πνευματικά και ηθικά Ευρώπη, που φαίνεται να έχει λάβει, με δική της απόφαση, "διαζύγιο" από τον Ιησού Χριστό. Ευτυχώς, όμως, υπάρχει ακόμη το εκλεκτό λείμμα, η μειοψηφία του Χριστού, που Τον αγαπά και αγωνίζεται κατά το άγιο θέλημά Του.

Ο αληθής Θεός και τέλειος άνθρωπος Ιησούς Χριστός, ο διακριτικός, μακρόθυμος και ευγενής, που δίδει την δυνατότητα ελευθέρως επιλογής στα πλάσματά Του, ακόμη και να Τον αρνούνται, πολεμείται μεθοδικά και στοχευμένα, σήμερα. Ο Κύριός μας είναι ζωή, φως, αλήθεια, δύναμις, δικαιοσύνη, ασφάλεια, αγάπη, σωτηρία. Δεν είναι μουσειακό έκθεμα!

Ενώπιόν μας και στις ημέρες της μεγάλης πνευματικής κρίσεως, που διερχόμαστε, τίθεται το πάντοτε ουσιαστικό, δυνατό και επίκαιρο ερώτημα: Σε τι κόσμο θέλουμε να ζήσουμε; Ποιον επιθυμούμε, τελικώς, να ακολουθήσουμε; Τον έναν και μοναδικό Σωτήρα του κόσμου, Κύριό μας Ιησού Χριστό ή τον μισόκαλλο και μισάνθρωπο διάβολο;

Σύγχυση, ταραχή, φόβος, ανασφάλεια, απαραμύθητη δυστυχία και απaráκλητη μοναξιά. Αυτά είναι τα πικρά αποτελέσματα των έργων των ανθρώπων χωρίς σεβασμό στον Θεό. Δίκαιο λοιπόν και διαχρονικό το παράπονο του Κυρίου μας διά στόματος του μεγάλου Προφήτου Του, τότε μεν προς τον άπιστο και αχάριστο Ισραηλιτικό λαό, σήμερα δε, προς τους κατ' όνομα χριστιανούς, οι οποίοι έχουν δημιουργήσει μία δικής τους εμπνεύσεως, δήθεν χριστιανική θρησκεία, κόβοντας και ράβοντας το Ευαγγέλιο στα μέτρα τους, αγωνιζόμενοι με περίσσεια εγωισμού και άκριτου δικαιωματοπισμού να συμβιβάσουν τα ασυμβίβαστα και αταίριαστα. "Λαός μου, τί έποίησά σοι, καί τί μοι άνταπέδωκας;".

Αναδύεται, σήμερα ένας κόσμος, όπου κυριαρχεί η απιστία, η έκπτωση των ηθών, το στυγνό συμφέρον, η καταπάτηση των θείων, ακόμη και των νόμων της φύσεως, η ισοπέδωση των πάντων, δημιουργώντας παρακμιακές καταστάσεις, που μυρίζουν αποσύνθεση και θάνατο.

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή αποτελεί, πράγματι, πρόκληση και πρόσκληση ειλικρινούς μετανοίας για τα μικρά ή τα μεγάλα λάθη μας, ευκαιρία για επίγνωση της ατέλειας, που όλοι μας φέρουμε, ανάγκη να μετανοήσουμε ειλικρινώς, να αλλάξουμε επιτέλους κατεύθυνση ζωής, ώστε αυτή να ευωδιάζει Χριστό, πίστη,

ζωή, αλήθεια, δικαιοσύνη, αγάπη, καλοσύνη, σ' έναν κόσμο, που βυθίζεται, όλο και περισσότερο, στο σκοτάδι, το ψέμα, την φιλαυτία, την σύγχυση, την αγωνία και την παρακμή».

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

